

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα,

16.012.017

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης:

469

ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α6

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604563

ΦΑΞ : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94).
 - γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Του άρθρου 6 της αριθ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
 - ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-01-2014
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της <<.....> ΑΦΜ, με έδρα στην οδό κατά της με αριθμ. ειδοποίησης φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε. ΈΤΟΥΣ 2016, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Την με αριθμ. ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε. έτους 2016, της οποίας αιτείται την επανεξέταση και την ακύρωση της.

6. Τις απόψεις της ως άνω ελεγκτικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της <<.....>> η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την από και με αρ. ειδοποίησης Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε., έτους 2016, η οποία εκδόθηκε βάσει της υπ' αριθ. δήλωσης στοιχείων ακινήτων, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ύψους 12.242,52 € και συμπληρωματικός φόρος ύψους 26.824,11€, με αποτέλεσμα ο συνολικός φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων, που υπάρχουν την 01/01/2016, να ανέρχεται σε ποσό ύψους **39.248,63€**.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την τροποποίηση-διόρθωση της προσβαλλόμενης πράξης σε συγκεκριμένα δικαιώματά του επί ακινήτων, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

- Ο υπολογισμός του ΕΝΦΙΑ για το 2016 με την χρήση αντικειμενικών αξιών του 2007 αντίκειται στη αρχές της χρηστής διοίκησης αφού η Διοίκηση δεν είχε προβεί στην αναπροσαρμογή τους
- Μη νόμιμη η επιβολή του ένδικου φόρου επί του ακινήτου που βρίσκεται επί της στο Δήμο και με ΑΤΑΚ, καθότι είναι δεσμευμένο με την αριθ. Απόφαση Υπ. ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ για κοινωφελή σκοπό (Ανέγερση Δημαρχείου).
- Ο νομοθέτης προβαίνει σε διπλή φορολόγηση λόγω της επιβολής του κύριου και του συμπληρωματικού φόρου και ως εκ τούτου παραβιάζει την αρχή της φορολογικής ισότητας.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 4223/2013, για τον υπολογισμό του κύριου φόρου λαμβάνονται υπόψη συγκεκριμένα κριτήρια και συντελεστές που ορίζονται αυτοτελώς στο νόμο καθώς επίσης και συγκεκριμένα στοιχεία της μεθόδου της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 καθώς και των εν ισχύει αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Εξάλλου, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 41 του ν. 1249/1982, «1. Για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς ή προίκας, λαμβάνονται υπόψη οι τιμές εκκίνησης, που είναι καθορισμένες από πριν κατά ζώνες ή οικοδομικά τετράγωνα και κατ' είδος ακινήτου, όπως αστικό ακίνητο, μονοκατοικία, διαμέρισμα, κατάστημα, αγρόκτημα και άλλα..... Οι τιμές εκκίνησης και οι συντελεστές αυξομειώσής τους θα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών,». Κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω διάταξης εκδόθηκε η με αριθ. 1020564/487/00ΤΥ

Δ' /ΠΟΛ. 1033/27-2-2007 (ΦΕΚ 269 Β') Απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών «Αναπροσαρμογή τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των με οποιαδήποτε αιτία μεταβιβαζομένων ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές εντός σχεδίου όλων των περιφερειών της χώρας».

Από το περιεχόμενο των ανωτέρω διατάξεων σαφώς προκύπτει ότι, προκειμένου για περιοχές όπου εφαρμόζεται το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, λαμβάνεται ο τρόπος υπολογισμού που ορίζεται στο νόμο και όχι η αντικειμενική μέθοδος προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων. Ως εκ τούτου, με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 4223/2013 θεσπίζεται μία αυτοτελής, διακριτή μέθοδος προσδιορισμού του ΕΝΦΙΑ, η οποία διαφοροποιείται σαφώς από τη μέθοδο προσδιορισμού της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων, και εφαρμόζεται αποκλειστικά για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ. Εξάλλου, με τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41^Α του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων ορίζεται ότι οι εν λόγω διατάξεις εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που μεταβιβάζονται με αντάλλαγμα, κληρονομιά ή δωρεά.

Σε κάθε περίπτωση, στο πλαίσιο άσκησης της φορολογικής εξουσίας, ο νομοθέτης είναι ελεύθερος να ορίσει τον τρόπο υπολογισμού του φόρου επί της ακίνητης περιουσίας και έχει τη διακριτική ευχέρεια να επιλέξει διαφορετικό τρόπο υπολογισμού του κύριου φόρου, κατ' απόκλιση του αντικειμενικού προσδιορισμού.

Περαιτέρω, ως προς τον ισχυρισμό ότι οι ισχύουσες σύμφωνα με την με αριθ. ΠΟΛ. 1034/27-2-2007 Α.Υ.Ο. τιμές εκκίνησης των ακινήτων παρανόμως εφαρμόστηκαν για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ, διότι η εν λόγω υπουργική απόφαση δεν είχε επικαιροποιηθεί, κατά παράβαση της διάταξης του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 που επιβάλλει την ανά διετία αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών, αυτός πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Και τούτο διότι, καταρχήν, κατ' εφαρμογή του τεκμηρίου νομιμότητας, οι κανονιστικές αποφάσεις της διοίκησης παράγουν όλα τα έννομα αποτελέσματά τους και είναι σε κάθε περίπτωση δεσμευτικές για τη φορολογική διοίκηση, εωσότου κριθεί ότι δεν είναι νόμιμες, επειδή πάσχουν από ελάττωμα το οποίο θα επέφερε την ακύρωσή τους. Επίσης, ειδικά ως προς τις υπουργικές αποφάσεις των αντικειμενικών αξιών, υφίστατο αντικειμενική αδυναμία επικαιροποίησής τους, λόγω της πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης, η οποία δημιούργησε αστάθεια στην αγορά των ακινήτων, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει επαρκές και αξιόπιστο δείγμα αγοραπωλησιών που να επιτρέπει την αξιόπιστη και δίκαιη προσέγγιση των τιμών της αγοράς.

Επειδή, με τις διατάξεις των παρ. 1 και 4 του άρθρου 1 του ν. 4223/2013 ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Από το έτος 2014 και για κάθε επόμενο έτος επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στα δικαιώματα της παραγράφου 2 του παρόντος, σε ακίνητα που βρίσκονται στην Ελλάδα και ανήκουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή κάθε είδους νομικές οντότητες την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

.....

4. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. ετησίως είναι αυτά που υπάρχουν την 1η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά τη διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από τη μεταγραφή του τίτλου κτήσης».

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ως χρόνος φορολογίας για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ ορίζεται η 1^η Ιανουαρίου κάθε έτους. Συνεπώς, εν προκειμένω, η κατά τα ανωτέρω αναπροσαρμογή των αντικειμενικών αξιών δεν επιδρά στο κύρος και τη νομιμότητα των πράξεων διοικητικού προσδιορισμού ΕΝΦΙΑ έτους 2015, δοθέντος ότι ο κρίσιμος χρόνος φορολογίας, ήτοι η 1^η Ιανουαρίου 2015, είναι προγενέστερος της έναρξης ισχύος της με αριθ. ΠΟΛ. 1009/18-1-2016 απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα και αλυσιτελώς προβαλλόμενα.

Εξάλλου, με την απόφαση 86/2015 του Β' Τμήματος του Σ.τ.Ε., κρίθηκε ότι ο φορολογούμενος που υπόκειται σε Φ.Α.Π. (άρθρα 27 επ. ν. 3842/2010), ο οποίος ίσχυε πριν από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α., έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει με προσφυγή του στο διοικητικό δικαστήριο το ύψος της αντικειμενικής αξίας του βαρυνόμενου με τον ως άνω φόρο ακινήτου και, επομένως, η ρύθμιση του άρθρου 32 του ν. 3842/2010, ως προς τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας, δεν αντίκειται στο Σύνταγμα. Όπως δε παγίως έχει κριθεί από το Σ.τ.Ε., οι διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 δεν είναι αντίθετες με το Σύνταγμα, αφού με αυτές δεν θεσπίζεται αμάχητο τεκμήριο προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, δεδομένου ότι ο φορολογούμενος δύναται με δική του πρωτοβουλία να αποστεί από την εφαρμογή του αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της αγοραίας αξίας, ζητώντας από το δικαστήριο τον εκ μέρους του προσδιορισμό της. Επομένως, για τους ανωτέρω λόγους, και οι διατάξεις του ν. 4223/2013, στο άρθρο 5 του οποίου (ως προς το συμπληρωματικό φόρο των φυσικών προσώπων) υπάρχει ευθεία παραπομπή στο άρθρο 32 του ν. 3842/2010 και στο άρθρο 4 του οποίου ορίζονται παράμετροι του αντικειμενικού προσδιορισμού για τον υπολογισμό του κυρίου φόρου, δεν αντίκεινται στο Σύνταγμα. Και σε αυτή την περίπτωση ο υποκείμενος σε ΕΝ.Φ.Ι.Α. μπορεί να αμφισβητήσει με προσφυγή του στο διοικητικό δικαστήριο το ύψος της αντικειμενικής αξίας του βαρυνόμενου με ΕΝ.Φ.Ι.Α. ακινήτου.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 4223/2013 ορίζεται:

« Απαλλάσσονται από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. και τα δικαιώματα στα ακίνητα για τα οποία:

α) Υφίσταται απαγόρευση οποιασδήποτε χρήσης, σύμφωνα με τον ισχύοντα Πολεοδομικό Σχεδιασμό, ιδίως ρυμοτομικό βάρος, ρυμοτομική απαλλοτρίωση, δέσμευση ακινήτου για κοινωφελή ή κοινόχρηστο σκοπό ή για λόγους προστασίας μνημείων και αρχαιοτήτων, ιδίως αρχαιολογική δέσμευση για ανασκαφές, κήρυξη αρχαιολογικού χώρου, καθώς και για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος, που έχει επιβληθεί από φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, αποκλειστικά κατά το μέρος για το οποίο υφίσταται η ως άνω απαγόρευση. Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά τριάντα τοις εκατό (30%). Σε περίπτωση μερικής απαγόρευσης χρήσης ακινήτου εντός σχεδίου πόλης ή οικισμού, ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. μειώνεται κατά εξήντα τοις εκατό (60%).

β)

γ)

Οι παραπάνω απαλλαγές ή μειώσεις από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της πλήρους αποζημίωσης σχετικά με τα δικαιώματα της παραγράφου 2 του άρθρου 1.»

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 6 παρ. 2 του ν. 4223/2013** ορίζεται:

«Για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. του έτους 2014 λαμβάνονται υπόψη οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων που προβλέπονται στο άρθρο 23 του ν. 3427/2005 (Α' 312):

αα) για τα φυσικά πρόσωπα, οι δηλώσεις των ετών 2005 έως και 2014 και

ββ)

Τα στοιχεία που προκύπτουν από τις δηλώσεις αυτές αποτελούν τη «Δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α.» έτους 2014, η οποία συντίθεται μηχανογραφικά από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και χρησιμοποιείται ως βάση για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α.»

Επειδή, εν προκειμένω, βάσει την από υποβληθείσα από την προσφεύγουσα δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9), το ακίνητο **επί της** **στο Δήμο** **και με ΑΤΑΚ**, έχει δηλωθεί στην στήλη 32 (ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ) με τον κωδ. 5 αντι του κωδ. 1 που αντιστοιχεί σε ακίνητα στα οποία υφίσταται ολική απαγόρευση χρήσης

Ως εκ τούτου, έχει γίνει ορθή εφαρμογή των ως άνω διατάξεων κατά τον υπολογισμό του φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α., καθώς έχει ληφθεί υπόψη ο χαρακτηρισμός του εν λόγω ακινήτου ως «Ακίνητο για το οποίο έχει ορισθεί, με αμετάκλητη δικαστική απόφαση ή με οριστική διοικητική πράξη, αποζημίωση, για απαλλοτρίωση ή ρυμοτομικό βάρος ή δέσμευση κάθε είδους και έχει παρέλθει ένα έτος από την έκδοσή της χωρίς να καταβληθεί η αποζημίωση». Συνεπώς, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί εσφαλμένου υπολογισμού του φόρου κρίνεται ως αβάσιμος.

Επειδή σύμφωνα με το **άρθρο 4 παρ1 του Ν 4223/2013** ο υπολογισμός του κύριου φόρου που αναλογεί στα δικαιώματα επί των κτισμάτων υπολογίζεται με βάση τη γεωγραφική θέση, την επιφάνεια, την χρήση, την παλαιότητα τον όροφο και τον αριθμό προσόψεων του κτίσματος. Η γεωγραφική θέση του κτίσματος προσδιορίζει την τιμή ζώνης στην οποία υπάγεται αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν 1240/1982 και των αποφάσεων του Υπουργείου Οικονομικών που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του....

Επειδή σύμφωνα με το **άρθρο 6 παρ 2 και 3 του Ν 4223/2013** ... για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α του έτους 2016 λαμβάνονται υπόψη οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων που προβλέπονται από το άρθρο 23 του Ν 3427/2005 ..για τα φυσικά πρόσωπα οι δηλώσεις των ετών 2005 έως και 2014 ...

3. α. Για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α.. κάθε επόμενου του 2014 έτους, λαμβάνεται η δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. με τα στοιχεία των ακινήτων του προηγούμενου έτους με τις μεταβολές που επήλθαν.

Ειδικά για το έτος 2016 ο φορολογούμενος μπορεί να τροποποιήσει τα στοιχεία των ακινήτων του που περιλαμβάνονται στην δήλωση του άρθρου 23 του Ν 3427/2005

εμπρόθεσμα μέχρι και την 30^η Νοεμβρίου 2016. Εφόσον από την νέα εκκαθάριση της δήλωσης προκύπτει μείωση του φόρου μεγαλύτερη των τριακοσίων (300) ευρώ , η σύνθεση της νέας δήλωσης ΕΝ. Φ.Ι.Α και η εκκαθάριση αυτής πραγματοποιείται μετά από έλεγχο της φορολογικής διοίκησης

Επειδή σύμφωνα με την **ΠΟΛ 1186/31-7-2014**ορίζεται ότι ο φορολογούμενος μπορεί με δήλωση στοιχείων ακινήτων , να εισάγει ή να διαγράψει ακίνητο ή εμπράγματο δικαίωμα επί του ακινήτου του καθώς και να μεταβάλει στοιχεία ακινήτων ή εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί αυτών , όπως αυτά έχουν αποτυπωθεί στην δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α -πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου

Επειδή ο φόρος για το ακίνητο με αριθμό (ΑΤΑΚ) 0078975722 προέκυψε βάση της Αρχικής δήλωσης μέσω Internet των στοιχείων Ε9 του προσφεύγοντος όπως ακριβώς τα δήλωσε ο ίδιος.Πρέπει να σημειωθεί ότι όσον αφορά το επίδικο ακίνητο η προσφεύγουσα έχει ήδη υποβάλλει τροποποιητική δήλωση στις 5.10.2016 επί της οποίας εκκρεμεί έλεγχος από την αρμόδια φορολογική αρχή.

Επειδή σύμφωνα με την **παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 4223/2013**, «Ο ΕΝΦΙΑ ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο».

Ως προς τον υπολογισμό του κύριου φόρου επί των κτισμάτων έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της ενότητας Α' του άρθρου 4 του ανωτέρω νόμου, εδράζεται δε σε γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, όπως η γεωγραφική θέση, η επιφάνεια, η χρήση, η παλαιότητα κ.α. των υπό φορολόγηση κτισμάτων, ενώ ως προς τον υπολογισμό του συμπληρωματικού φόρου, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 5 του νόμου, επιβαρύνει δε, ως προς τα φυσικά πρόσωπα, μόνο την ακίνητη περιουσία με αξία άνω των 300.000 ευρώ βάσει προοδευτικής κλίμακας, ήτοι με τη χρήση συντελεστών, αναλογικώς αυξανόμενων, ανάλογα με το ύψος της ακίνητης περιουσίας του υποκειμένου στον φόρο.

Εξάλλου, παγίως γίνεται δεκτό από τη νομολογία ότι ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία ευχέρεια να διαμορφώνει το εκάστοτε φορολογικό σύστημα προς επιβολή και είσπραξη των φορολογικών επιβαρύνσεων, πάντοτε όμως υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές ρυθμίσεις γίνονται βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων, καθώς και να φορολογεί ή να μη φορολογεί ορισμένη κατηγορία προσώπων, εκτιμώντας τις εκάστοτε κρατούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες (ΣτΕ 2975/2011, 3028/2009, 3485/2007 κ.α.).

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο επιβαλλόμενος βάσει των διατάξεων των άρθρων 1 και 5 του ν. 4223/2013 συμπληρωματικός φόρος δεν αποτελεί ξεχωριστό, αυτοτελή φόρο αλλά τμήμα της συνολικής επιβάρυνσης του ΕΝΦΙΑ, ειδικότερα δε στοιχείο επαύξησης της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης, για τους υποκειμένους στον φόρο με συνολική αξία ακίνητης περιουσίας άνω των 300.000 €, έτσι ώστε δεν υφίσταται ζήτημα επιβολής διπλή φορολόγησης. Ενόψει δε του δημόσιου σκοπού για τον οποίο θεσπίσθηκε ο ΕΝΦΙΑ, ήτοι τη δίκαιη ανακατανομή των φορολογικών βαρών μέσω της αναμόρφωσης της φορολόγησης των περιουσιών καθώς και τη διατήρηση της δημοσιονομικής σταθερότητας και την εξασφάλιση των δημοσίων εσόδων, ιδίως υπό

τις παρούσες συνθήκες της πρωτοφανούς δημοσιονομικής κρίσης, και λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι για την επιβολή του συμπληρωματικού φόρου προβλέπεται υψηλό αφορολόγητο όριο (300.000 €) καθώς επίσης επιβάλλεται βάσει προοδευτικής κλίμακας, ανάλογα με το ύψος της ακίνητης περιουσίας, συνάγεται ότι ο εν λόγω φόρος δεν αντίκειται στα άρθρα 4 και 78 του Συντάγματος, καθόσον κριτήριο για την επιβολή του είναι η φοροδοτική ικανότητα, η οποία διαμορφώνεται από τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 13 του Ν 4223/2013 μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 32 του Ν 3842/2010 ως φορολογητέα αξία των ακινήτων ή των εμπράγματων σε αυτά δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων ορίζεται το γινόμενο που προκύπτει από τις τιμές εκκίνησης ή αφετηρίας που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 41 και 41Α του ν. 1249/1982, όπως ισχύει, όπου εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού αξίας ακινήτων, **επί τους συντελεστές αυξομείωσης**,...ανά είδος ακινήτου ή κτηρίου. Ο εντοπισμός, η κατάταξη ακινήτου σε κατηγορία, καθώς και οι ορισμοί των συντελεστών αυξομείωσης λαμβάνονται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 41 και 41Α του ν. 1249/1982, όπως ισχύουν, και από τις υπουργικές αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση των εν λόγω άρθρων, εκτός αν από τις διατάξεις του παρόντος νόμου ορίζεται άλλως.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ 4 του Ν 4223/2013 για τον καθορισμό του ΕΝ. Φ.Ι.Α λαμβάνεται υπόψη η πραγματική κατάσταση του ακινήτου. Η πραγματική κατάσταση του ακινήτου προκύπτει από την οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο. Αν δεν υπάρχει οριστική εγγραφή, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ακινήτου, όπως προκύπτουν από τον τίτλο κτήσης. Αν δεν υπάρχει τίτλος κτήσης, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της πραγματικής κατάστασης του ακινήτου. Αν η πραγματική επιφάνεια του ακινήτου υπερβαίνει αυτή που αναγράφεται στη οριστική εγγραφή στο κτηματολογικό γραφείο ή στον τίτλο κτήσης ή στην άδεια οικοδομής ή έχει γίνει αλλαγή της χρήσης του ακινήτου, λαμβάνεται υπόψη η πραγματική επιφάνεια και η πραγματική χρήση του ακινήτου.

Επειδή η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, βάσει δικαστηριακής και διοικητικής νομολογίας, γίνεται δεκτό ότι η αποφυγή της διπλής φορολογίας αποτελεί μεν αρχή της φορολογικής πολιτικής, δεν αποτελεί, όμως, συνταγματική επιταγή, της οποίας η παράβαση θα καθιστούσε ανεφάρμοστο τον τυχόν θεσπίζοντα αυτήν νόμο και, ως εκ τούτου, όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται για την ίδια φορολογητέα ύλη σε διάφορες φορολογίες βάσει διαφορετικών διατάξεων, δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας (ΣτΕ 933, 934/1952, 924/1954, 1396/1956, 153/1960, 429-432/1986, 4071/1987 και Γνωμ.

ΝΣΚ 634/2012, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γ.Γ.Δ.Ε. και κοινοποιήθηκε με τη με αριθ. ΠΟΛ. 1083/11-4-2013 εγκύκλιο ΥΠΟΙΚ).

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, προβλέπεται ο προσδιορισμός κύριου και συμπληρωματικού φόρου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του ν. 4223/2013.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης και αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της <<.....>> ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση: ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους 2016: 39.248,63 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την με αρ. ειδοποίησης Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Ν. 4223/2013 έτους 2016 της Γ.Γ.Δ.Ε.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6

ΔΕΡΒΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της